

JASNA ŠAMIC (Sarajevo) — ALEXANDRE POPOVIĆ (Paris)

‘AZMÎ DEDE DE PRIŠTINA, POÈTE DU XVI-ème SIÈCLE

I. Introduction

Il existe un très grand nombre de publications sur la littérature ottomane¹ des musulmans des régions yougoslaves.² Ces publications concernent principalement les auteurs de Bosnie-Herzégovine, et beaucoup plus rarement ceux du Kosovo et de la Macédoine. Nous n'avons pas à revenir ici sur les raisons de cette disparité, sujet qui a déjà été abordé ailleurs à plusieurs reprises. Disons simplement que notre intention est d'essayer de combler cette lacune, en publiant une série d'articles sur quelques auteurs, relativement peu connus, de ces régions.³

¹ Il s'agit évidemment de »l'époque ottomane«, comme cela s'entend en français, sans vouloir donner à ce terme le sens de »littérature turque ottomane«, comme certains ont tendance à le comprendre, à tort.

Cf par exemple Richard C. Clark, *Is ottoman literature Turkish literature?*, dans *Review of National Literatures*, 4/1, Jamaïca, N. Y., 1973, p. 133—142.

² Cf. A. Popovic, *La littérature ottomane des musulmans yougoslaves. Essai de bibliographie raisonnée*, dans *Journal Asiatique*, CCLIX/3—4, 1971, p. 309—376.

³ Cette série d'articles est conçue comme un complément aux recherches effectuées dans le cadre d'une charge de conférences à l'Ecole Pratique des Hautes Etudes, IVe Section, intitulée »Cultures musulma-

nes balkaniques«, et suivant le plan exposé dans l'article cité plus haut (cf. p. 324 ss.), en vue de la préparation d'un dictionnaire bio-bibliographique qui grouperait l'ensemble des auteurs en question. On trouvera, en attendant, dans *l'Annuaire EPHE IVe Section* (année scolaire 1975/76 et suivantes) des rapports détaillés sur les progrès de ces travaux.

Tous les auteurs étudiés dans ce séminaire peuvent être divisés en trois catégories:

a) Ceux sur lesquels on dispose de peu de renseignements. Dans ce cas, l'ensemble des données se trouve dans la notice consacrée à l'auteur en question, figurant dans un des *Rapports* cités.

b) Les auteurs qui ont laissé une œuvre volumineuse et sur lesquels on dispose d'une documentation im-

Notre méthode de travail ne consistera pas à entreprendre une véritable analyse de l'oeuvre de chacun de ces auteurs pris séparément, mais à grouper de façon commode l'ensemble de la production littéraire existante des auteurs en question, ainsi que tous les renseignements dont on dispose sur eux. Cette série ne suivra pas un plan préétabli car l'ordre dans lequel ces écrivains seront présentés ne présente pas un intérêt particulier. Par conséquent le choix des auteurs sera fait suivant les circonstances du moment et nos possibilités.

Chaque article se composera de quatre parties: I. Introduction, II. Etat de la question, III. Sources, IV. Conclusion.

II. Etat de la question

'Azmi Dede de Priština est un poète mystique qui a écrit en turc. Les spécialistes de la littérature ottomane, déjà peu nombreux, ne lui ont consacré que quelques lignes:

a) J. von Hammer-Purgstall, *Geschichte der Osmanischen Dichtkunst bis aus unsere Zeit . . .*, Pesth, 1836—38, t. II, p. 467—468 (n° DLXXIX), écrit:

»Asmi, d. i. der Etwas im Vorsatz Habende. Der jüngere Bruder des Dichters Lewhi und des Reis'Efendi Nuhi, sonst Mustafa genannt, aus Pirischtina. Als Sultan Mohammed, der Sohn Suleiman's, in die Statthalterschaft zog, war Nuhi sein Reis Efendi und Asmi sein Küchenschreiber. Nach Mohammed's Tode war er einige Zeit lang bey der Kammer angestellt, zog sich dann später zurück und lebte unter dem Schutze Mustafapascha's (des Belagerers von Malta).

Brenn'in des Liebchens Busen
Daß bis zum jüngsten Tage
Mahler! wenn dir frey zu
mahlen
Stell' zum Vorgrund
des Gemähldes

Heisse Sehnsuchtsmaale ein,
Leuchte dieser Lampe Schein!
Es vielleicht dir fallet ein,
Die Cypressen⁽¹⁾ auf in
Reih'n⁽²⁾.

(¹) »Chakris ejlemege serw budaghün jakasin« ist ein unübersetzbares Wort: zerbröseln die Cypressenäste zu Staub. »Chakris«,

portante, nécessitant des travaux qui déborderaient largement le cadre d'un article: monographies, diplômes, thèses. Dans ce cas, la notice correspondante contient l'essentiel des données bio-bibliographiques, ainsi qu'une liste complète des sources.

c) Une catégorie intermédiaire, concernant un certain nombre d'auteurs qui peuvent être présentés dans le cadre d'un article.

Ce sont les auteurs de cette catégorie qui feront l'objet des publications envisagées.

d. i. Staubgertefel ist, wie der Commentator Mudschib in meinem Kinalisade lehrt, eine Art Mahleren, vielleicht Pastel.

(²) Kinalisade, Ghâlib«.⁴

b) S. N. Ergun, *Türk şairleri*, İstanbul, Bozkurt Matbaası, 3 vols., 1936—1945, t. II, p. 649—651.

Selon son habitude S. N. Ergun ne fait que citer les sources dont il dispose, à savoir: 'Aşik Çelebi, Hasan Çelebi (Kînâlî-Zâde) et Esrâr Dede. (Voir chapitre III: Les sources).

Toutefois, S. N. Ergun termine sa notice en disant:

»Bazı mecmualarda Azmî mahlâslî manzumelere tesadüf ediliyor. Fakat bunların Priştineli Azmî'ye âid olup olmadığını katî olarak söyleyemeyiz«.

c) H. Kaleši, *Književnici sa Kosova koji su pisali na orijentalnim jezicima*, in: *Kosovo nekad i danas*, Beograd, Borba . . ., 1973, p. 387:

»U delu *Semâhâne-i Edeb* u kome su date biografije pesnika-mističara, pomije se *Azmi Dede* iz Prištine. Nažalost, podaci o njemu vrlo su oskudni, čak se ne navodi ni kada je živeo, ali se ističe da su i njegova dva brata *Levhi* i *Nuhi* takođe bili pesnici. U ovom izvoru navodi se da je i Azmi Dede bio u pisarskoj službi, ali je 'napustio ovozemaljske brige i postao derviš mevlevija'. Neki primeri iz njegove poezije, koje nalazimo u ovom izvoru, pokazuju da je bio vrlo talentovan.«

III. Sources

a) 'Aşik Çelebi, Tezkire⁵

»Azmî: Mustafa nâm Sürmeli kadın dimekle ma'rûf bir serv-i sîm endâm idî. Mevlidi Priştine'dir. Nûhî ve Levhî'nin birâderidir ki ikisi ile yerlü yerinde mastûr olmuştur. Nûhî

⁴ Il ne s'agit pas bien entendu de Ghâlib Dede mais d'Esrâr Dede (mort en 1211/1796). Cf. p. ex. F. Bäbinger, *Die Geschichtsschreiber der Osmanen und ihre Werke*, Leipzig, Harrassowitz, 1927, p. 320, l. 5—6; A. S. Levend, *Türk Edebiyatı Tarihi*, I cilt, Ankara, TTK, 1973, p. 348—352; etc.

Quant aux vers cités, ils ne figurent pas chez Esrâr Dede (comme nous le verrons plus loin) mais chez 'Aşik Çelebi et chez Kînâlî Zâde.

⁵ Le texte qui suit est celui de S. N. Ergun (*op. cit.*, t. II, p. 649—

650). Nous l'avons collationné avec le passage correspondant dans l'édition de G. M. Meredith-Owens, 'Aşik Çelebi, *Mesa'ir as-su'arâ or tezkere of 'Aşik Çelebi*, Edited in facsimile from the manuscript Or. 6434 in the British Museum with introduction and variants from the Istanbul and Upsala manuscripts, London, Luzac, 1971 (= E. J. W. Gibb Memorial Series, N. S., 24), p. 173b—174b (cf. le fac-similé ci-joint). Les variantes sont signalées dans les notes.

dîvan kâtibi ve bu şâgirdi idi. Şehzâde Sultan Mehemed mer-hûm Mağnisa'ya sancağa çıktıktı Nûhî reisülküttâb ve Azmî kâtib-i matbah oldu. Çünkü şehzâdenin kemâli zevâle irdi. Kulları İstanbul'a geldi. Azmî'nin ol vakıt çehresi ak ve berrâk eğinde siyah câme ve başında siyah kuşak Gûyâ tal'ati hu-sûftan müncelî olmuş mâh-i dü hafte. Yâhud siyâh gilâfda belür âyne-i nihüfte. Yâhud giceyle açılmış gül-i sepîd-i nâşüküfte. Kendi karalarla zulmette âb-ı hayvan. Yâhud şeb-i târ içinde şem'-i fûrûzan, ya siyâh kın içinde tîg-i dirahşân idi. Ki hatîb kılıcı gibi yalabır görenin cânı mahi-i⁶ tapîde gibi talabır idi. Kâtib yazmak münâsib iken yanıldilar yazmadılar⁷ bölge yazdılar. Ba'de dümâğ-ı cânına bûy-i üns vâsil oldu. Bir kaç akçe tekaûd akçesiyle kanâat eyledi. Güzin-i âlem-i vezâret nigîn-i hâtem-i sadâret Mustafa Paşa ki evvelâ nesebde nebîre-i Seyfullah ve sülâle-i memdûh-i Dayfullahtır. قابيل⁸ انا البطل الجديد Ahter-i çerh-i berîn-i Hâlid-i bn-ül-Velîd'dir.⁹ Menâkib-ı zâti mekârim-i ahlâkin mazmûnu ve¹⁰ mehâsin-i sıfâti nu'ut-i celîlenin meâl nûmûnu Evvelâ şecâatte tekâpû-yi rahşından zerde-i rûz her seher şafaktan kanlar kaşanur ve sehvâtte gencîneler külüng-i bezli hayâsından yerden yere geçüp tilisimlardan yılanlar kuşanur. Aks-i senâbik mevâkibi sadr-i semâ-i gazâda gurre-i garrâ ile tâbek-an-na'l ve her¹¹ vâdî seylâb-ı hûn-i küste-i¹² kahrîndan kân-ı lâ'l. Gürz-ü gûpâl-i satevâti sademâtından feleklerin başı döner. Cism-i adûda tîr-i siyâh per degildir. Belki zâg-ı eceldir ki henüz tîri dokununca leşine kuzgunlar konar. Havfindan Rüstemler gar-ı kabirde sînup yatmışlar ve ervâh-ı şühedâ-i ashâb bunun devî-i adliyle hayât-ı tâze bulup câna can katmışlardır. Adalette hod uşşâk-ı telhgâma leb-i dilberden dâdin ve¹³ pervânenin şem'den ve bûlbûlün gülden murâdin aliverir.¹⁴ Ol şâhbâz-ı saydgâh-ı adâletin eyyâmında

⁶ Ms. London, p. 173b, l. 24. on
lit: ماء

⁷ Ms. London, p. 173b, l. 25. on
lit: يازديز

⁸ Ms. London, p. 174a, l. 3. on
lit: قابيل انا البطل الجديد
(avec une tache au dessus du ٻ)

⁹ Ms. London, p. 174a, l. 3. on
lit: خالد ابن ولید در

¹⁰ Ms. London, p. 174a, l. 4: en-
tre mazmûnu et mehâsin-i manque
le ve.

¹¹ Ms. London, p. 174a, l. 7. on
lit: د هر

¹² Ms. London, p. 174a, l. 7. on
lit: كشته تبغ

¹³ Ms. London, p. 174a, l. 11: à la
place de ve on lit: الیو بروب

¹⁴ Ms. London, p. 174a, l. 12. on
lit: الیو پروب

kebk şâhînin perr ü bâlîn¹⁵ ve berre çirm-i gürkden¹⁶ pôstîn itmişir Deryâda neheng nehyinden suyu dalup¹⁷ içer. Sahrâda cûylar¹⁸ sine sine gezer. Gazâl nat'-i pelengîne sanup sine-i bebrde hâb¹⁹ ider. Ukab kalb-i mürgî cezb için minkarın kullâb ider. Gamze-i nâz göze görünmeğe havfindan güše-i çşmden²⁰ düzdâne nazar ve²¹ müje-i tannâz âşikâre esleme-yüp²² gönüllere uğrulayın güzer ider.²³ Buhâr-i mey başa çıktıgïçün devrinde dîv sıfat şîse-i surâhîde habs-i Süleymanî'dir. Nağme hevâyî olup ne kildan çalarlarsa ana uyduğïçün ne yerde ve ne göktedir sergerdânıdır. Semâhatte hod ebr-i seccâc (حاج) dest-i dür nisârîndan hayâ eyler. Bahr-i mevâc-i kef-i deryâbâri²⁴ resginden göm gök dere batar. Gonca gül gibi anın eli açıklığın görüp teng dil ve derhem ve²⁵ zülf-i dilber bûy-i lütfundan şemme duyalı²⁶ âtes-i ruhsâr üzre pür piç ü ham olur. Pençe-i zerfeşâni²⁷ yanında mihrin eli ditrer Ol gündüz zer nisâr olursa bu pertev-i ihsân ile niçe fukarânîn şebin rûz eyler. Şâhların levendi ve levendlerin şâh mânendir Beyit limuharririhi.²⁸

Şâhîlik dervîşlik esrârînâm ağâhîdir
Şâhlar dervîşî vü dervîş-i diller şâhidir

¹⁵ Ms. London, p. 174a, l. 12. on
trouve avant *ve*
أشدر

¹⁶ Ms. London, p. 174a, l. 13: cf.
la variante de la page 27 (corr., fol-
lowing A, E, J, P and S, to

(وْبَرَهْ چرم کرکدن)

¹⁷ Ms. London, p. 174a, l. 13. on
lit: طالب

¹⁸ Ms. London, p. 174a, l. 14. on
lit: صول cf. cependant la variante
de la p. 27 (جولبر également, dans
les mss. E, S).

¹⁹ Ms. London, p. 174a, l. 14. on
lit: بردہ خواب

²⁰ Ms. London, p. 174 a, l. 15. on
lit: چشمدن

²¹ Ms. London, p. 174a, l. 16. à la
place de *ve* on lit: ایدر

²² Ms. London, p. 174, l. 16. on
lit: شلیوب

²³ Ms. London, p. 174a, l. 16. on
lit: ایلر

²⁴ Ms. London, p. 174a, l. 19:
manque *kef-i deryâbâri*. Cf. également
Correction et variantes (p. 27):

»After E, F, K ins كفر داریا
In S, however, this is inserted in
a different hand. Perhaps دزبار is
the correct reading here.«

²⁵ Ms. London, p. 174a, l. 20, à la
place de *ve* on lit: اولسون

²⁶ Ms. London, p. 174a, l. 20. on
lit: طولی

²⁷ Ms. London, p. 174a, l. 21. on
lit: زرشانی

²⁸ Ms. London, p. 174a, l. 22—23:
le vers en question manque.

Heman aybı budur ki zamâne tâbî' olmayup harîf-i ehl-i şan ve mürebbi-i ehl-i irfandır. Ma'rifetin ve ehlinin kadırsınâsı ve merdüm ü merdümzâdelerin nevâzende ve pür sipâsındır. Azmî tâ ölünce²⁹ anın sâye-i devletinde istirâhat ve âkîbet³⁰ rihlet eyledi Siir.³¹

Sûz-i dildendir nigârâ tende dâğ efrûhte
 Dâğ ile bir tekyedir sînem çerâğ efrûhte
 Dün gice nâgeh tecellî eyledi ol âftâb
 Pertev-i nûrundan oldı deşt ü dağ efrûhte
 — Velehu —
 Dilberin³² sînede kim³³ şevk ile dâğın yakasın
 Tâ kiyâmet yine bir aşk çerâğın yakasın
 Ey musavvir kad-i dildârı idersen tasvîr
 Hâk rîz eylemeğe serv budağın yakasın«

b) Hasan Çelebi (Kînâlî Zâde), *Tezkire*³⁴

Hasan Çelebi tezkiresinde şu malûmat kayıtlıdır:
 »Azmî: Nâmi Mustafa'dır. Levî ve Nûhî'nin birâder-i^{34a}

kihteridir. Cümlesinin vücûd-i maârif³⁵ sîriştine mahal ve makam^{35a} kasaba-i Priştine'dendir. Merhum Şehzade Sultan Mehemed alem misâl keşîde kadd-i serâmed olup sancağa çıktıktâ³⁶ Nûhî reisülküttâbı ve Azmî matbah kâtibi olmuş idi. Ol şehrîyâr-ı hureste vücûd âzim-i dâr-ül-hu'ûd oldukta ki erkân-ı devleti kâkül-i sîmberan gibi târ ü mâr ve misâl-i

²⁹ Ms. London, p. 174a, l. 24. on lit simplement: »Azmi ölünce«.

³⁰ Ms. London, p. 174a, l. 25: après âkîbet, on lit:

انوک ظل حمایتند

³¹ Ms. London, p. 174a, l. 25. on lit:

شاعر او

³² Ms. London, p. 174b, l. 3. on lit: دلبرك

³³ Ms. London, p. 174b, l. 3. à la place de *kim* on lit: کی

³⁴ Le texte qui suit est celui de S. N. Ergun (*op. cit.*, t. II, p. 650). Nous l'avons collationné avec les passages correspondants dans les manuscrits de la Bibliothèque Nationale de Paris, Schefer, *Suppl. turc* 1145, f° 161v., et *Suppl. turc* 1167, f° 286v.—287r. (Cf. les fac-si-

milés ci-joints). Les variantes sont signalées dans les notes. Disons au passage qu'il existe un grand nombre de manuscrits de l'ouvrage de Hasan Çelebi, qui nous sont tous restés inaccessibles. On en trouvera la liste chez F. Babinger, *op. cit.*, p. 140, et chez A. S. Levend, *Türk Edebiyatı Tarihi*, I cilt, Ankara, TTK, 1973, p. 286.

^{34a} Ms. BN. *Suppl. turc* 1167, f° 286v.. l. 2. (de la notice) on lit: نوحی برادر

^{35a} Ms. BN. *Suppl. turc* 1145, f° 161v.. l. 1. on lit: معاری

^{35a} Ms. BN. *Suppl. turc* 1167, f° 286v.. l. 3. d'en bas, après makam suit un mot illisible.

³⁶ Ms. BN. *Suppl. turc* 1145, f° 161v.. l. 2. on lit: قیر (?) (mot peu lisible).

evrâk-ı hazan³⁷ perîşân-ı rûzgâr olmuş idi. Mezbûr dahi der-i devlete gelüp defter-i huddâm-ı südde-i sidre ihtirâma geçmiş idi. Ba'dehu dimâg-ı cânına³⁸ bûy-i üns ve³⁹ üzlet ve dil-i bigillîne âlem-i kudsden nüvid-i⁴⁰ ferâgat yetişüp⁴¹ tekaûd akçesi ile kanâat idüp güzin-i âlem i emâret niğin-i hâtem-i vezâret Mustafa Paşa-yi İsfendiyârî sâyesinde tâb-ı âftâb-ı havâdis-i eyyâmdan istirâhat eylemişdi. Ve ol hâlette cenâb i Rabb i^{41a} izzete rihlete azmi tasmîm idüp cânını Rabb-i kerîme teslîm eyledi. Sebîke-i eş'âri çendan hâlis ve zamîm^{41b} ve⁴² şâhid-i âsâri hüsn-i melâhatle vesîm eylemiştir.^{42a} Bu eş'âr anın güftârındandır.⁴³

Dilberin sînedeki şevk ile dâğın yakasın⁴⁴
Tâ kıyâmet yine bir aşk cerâğın yakasın⁴⁵
Ey musavvir kad-i dildâri idersen tasvîr
Hâk-i rîz eylemeğe şerv budağın yakasın«

c) Esrâr Dede, *Tezkire-i şuarâ-i mevleviyeye*⁴⁶

Esrar Dede tezkiresinde ise şu kayıtlar vardır:

»Dervîş Azmî: Nâm i nâmîleri Mustafa olup Piriştine kasabasından serzede ve *Levhî* ve *Nûhî* nâm şâirlerin birâderleridir. Bir zaman der-i devlette ba'z-ı kitâbet hidmetinde müstahdem olup meşreb-i âlilerinde âsâr-ı fenâ zâhir⁴⁷ olmağla âhir-ul-emr terk-i gavâil-i dühûr ve dâire-i Mevleviyyede

³⁷ Op. cit., l. 4. le mot *hazan* manque.

³⁸ Op. cit., l. 5. on lit: دماغ حاشه

³⁹ Op. cit., l. 5. »ve« manque.

⁴⁰ Op. cit., l. 6. mot illisible.

⁴¹ Op. cit., l. 6. et dans *Suppl. turc* 1167, f° 287r., l. 8. on lit:

اير يشوب

^{41a} Ms. BN. *Suppl. turc* 1167, f° 287 r., l. 12. tout le passage »izzete rihlete azmi tasmîm idüp cânını Rabb-i« manque.

^{41b} Op. cit., l. 13. on lit: ضمیم

⁴² Ms. BN. *Suppl. turc* 1145, f°

161v. l. 9. on lit: ضم شاهد (?) sans «ve».

^{42a} Ms. BN. *Suppl. turc* 1167, f° 287r., l. 14. à la place de *eylemiştir* on lit: اولمشدر

⁴³ Ms. BN. *Suppl. turc* 1145, f° 161v., l. 9. on lit simplement:

بو شعر انکدر

⁴⁴ Op. cit., l. 10. on lit à deux reprises يقین (!!).

⁴⁵ Cf. la note précédente.

⁴⁶ Le texte qui suit est celui de S. N. Ergun (op. cit., t. II, p. 650—651). Nous l'avons collationné avec les passages correspondants dans le manuscrit de Vienne d'Esrâr Dede (Österreichische Nationalbibliothek, Codex Vindobonensis Palatinus MXT 32 Flügel, 1257/, f° 118v.—119v., dorénavant: Vienne), ainsi que dans celui de Paris (Bibl. Nat. *Suppl. turc* 1090, f° 104r.—105r., dorénavant Paris). (Cf. les fac-similés ci-joints).

⁴⁷ Vienne, f° 118v. l. 4—5, et Paris f° 104r. l. 3, manque le mot زâhir.

vâsil-i füyûz ü sürûr ve sâye-i külâh-i saâdet-i destgâh-i Melevide çâr baliş nişin-i erike-i uzlet ve huzûr olmuşlardır. Hasan Çelebi der ki Şehzâde Sultan Mehmed sancaga çıktıktâ⁴⁸ birâderi Nûhî Bey⁴⁹ reisülküttâbı ve Azmî matbah kâtibi olmuş idi. Ol şehzâde-i hureste vûcûd âzim-i dâr-ül-hulûd oldukta mezbûr İstanbul'a gelüp defterdâr-i huddâm-ı südde-i sidre ihtirâma geçmiştî. Ba'de不过 dimâg-ı cânına bûy-i üns ve uzlet yetişüp tekaûd akçesiyle kanâat eyledi diyüp şî'r ü inşâsını medheylemiş. Fakîr eş'âr-ı ârifânelerinden bir tercî'i bend-i mevleviyânelerine⁵⁰ destres oldum:

— Terci'-i bend —

Dinle diyem derdile bir kaç makal
Pûte-i aşk içre tenim oldı kal
Döne done mürg-i dil oldı kebâb
Kalmadı sûz ile yanup perr ü bâl

Kalmış idi tende heman bir ramak
Buldı yine aşkile bir pâre hâl
Gamlar ile mûya dönüp cism-i zâr
Nâle ile oldı bu ten hemçü nâl
Nokta döküp reml urursam eğer
Hâne-i âteşte düşer bana fâl

أه من العشق و حالاته
احرق قلبي بحراراته

Zerresi aşkin kime kîlsa eser
Mihr sıfat anı ider derbeder
Ehl-i vekar olsa misâl-i cibâl
Hâke salup eyleye zîr ü zeber
Bağladılar⁵¹ böyle tilismîn iyan
Kim ki ayak basa virür cân ü ser
Sôfi ne tan bilmeye keyfiyyetin
Anlayamaz⁵² mertebe-i aşkı har

⁴⁸ Vienne, f° 118v. l. 8. on lit:

چقر دقدہ

⁴⁹ Vienne, f° 118v. l. 8. et Paris f° 104r. l. 6. le mot Bey manque.

⁵⁰ Paris f° 104v. l. 3. on ne lit

مو لو يانه que:

⁵¹ Vienne f° 119r. l. 3. on lit:

بغله لر et Paris f° 104v. l. 14. pourrait être lu: بغلدر (?).

⁵² Vienne f° 119r. l. 4. et Paris f° 104v. l. 15. on lit: الکلم

Aşk oduna duymaya ahen dahi
Girse semender de yaka⁵³ bâl ü per

آه من العشق و حالاته

احرق قلبي بحراراته

Devr ideli dâire-i lâcüverd
Görmedi bir kimse bunun gibi derd
Şâh-i cihan olsa dahi eyleye
Hâsilini bâd-i hevâ hemçü gerd
Kime ire pençesin eyler şikest⁵⁴
Eyleyemez aşk ile kimse neberd
Gülşen iken külhan ider meskenin
Tutuşamaz anın ile deği me merd
Su yerine hâk koyar başına
Söndüremez âteşini bâd-i serd⁵⁵

آه من العشق و حالاته

احرق قلبي بحراراته

Bu yola bel bağlamağa er gerek
Cân ü ser oynatmağa server gerek
Aşk sözün söyleyicek şevkile
Sanma kişinin kulağı ker⁵⁶ gerek
Âfet-i nefsi idemez kimse zabit
Yine anın⁵⁷ cengine ejder⁵⁸ gerek
Kim ki⁵⁹ ayak başa idüp niyyetin
Ser be-hevâ⁶⁰ elde heman ser gerek
Nâra düşen aşk ile pervâne ves
Pertev-i aşk ile bir âzer gerek

آه من العشق و حالاته

احرق قلبي بحراراته

Bezl olalı âleme yağmâ-yi aşk
Her kişiye değişmedi âlâ-yi aşk
Mevleviisen durma simâ' ide gör

⁵³ Vienne f° 119r. l. 5, et Paris f° 104v., l. 16. on lit: ياقر

⁵⁴ Cette première moitié du vers manque dans le ms. de Vienne, f° 119r. l. 10. Dans le ms. de Paris, f° 104v. l. 21. le »l« dans »eyler« est peu lisible.

⁵⁵ Vienne, f° 119r. l. 12, et Paris f° 104v. l. 23. on lit: كرد

⁵⁶ Vienne, f° 119r. l. 16, et Pa-

ris f° 105r. l. 2. on lit: خر

⁵⁷ Paris, f° 105r. l. 3, on lit: انونك

⁵⁸ Vienne, f° 119r. l. 17, ce mot est illisible.

⁵⁹ Paris, f° 105r. l. 4. on lit:

كيمه

⁶⁰ Paris, f° 105r. l. 4. on lit: سرهوا

Çalına çün kulağına nây-i aşk
 Her kişi cân ile ana⁶¹ müşterî
 Sanma kesâd ola bu kâlâ-yi aşk
 Can otuni otlayamaz⁶² gâv ü har
 Çünkü yetüre⁶³ anı mer'â-yi aşk

Dîde⁶⁴ nem ü dilde⁶⁵ elem Azmiyâ
 Yaktı meni şevkile sevdâ-yi aşk

آه من العشق وحالاته
 احرق قلبي بحراراته

عزمي دده

اىسى (مصنفى) كيديلزى يربشته لى اولوب (لوحى)
 (نوحى)، ثام شاعرلرک بىأدرىدز بى زبان اسنا
 بىولده بعض سكناپ خدمتلرندى بولوب ئاهات ئالىرى
 ترك غوائل دەر ايلە مولوى اوڭشىدۇ ماشعاپ عارقانەلرندىن
 بىترجىع بىندىك مطلىعىه نقطى اخىد اوڭورق (المارف يېكىنە
 الاشارە) فحواستە امتىال ايدىشىدۇ .

پوتە عشق اىچۈزەم تىم اوڭىنى قال	دەكلەدىم درد ايلە بىراق مقال
قالىدى سوژ ايلە ياتوب بىروپال	دونە دونە مىغىزلى اوڭىنى كىاب
قىلىدى يىتە عشق ايلە بىپارە حال	قالىشىدى تىنە هان بىر دەقى

⁶¹ Vienne, f° 119v. l. 3, et Paris
 f° 105r. l. 10. à la place de *ana* on
 lit: اولدر

⁶² Paris, f° 105r. l. 11. on lit:
 او تىيە مز

⁶³ Vienne, f° 119v. l. 4, et Paris
 f° 105r. l. 11. on lit: بتوره

⁶⁴ Vienne, f° 119v. l. 5, et Paris
 f° 105r. l. 12. on lit: دىنە دە

⁶⁵ Vienne, f° 119v. l. 3, et Paris
 f° 105r. l. 12. on lit: نم دىلدە

غمـلـاـيـهـ مـوـيـهـ دـوـنـوبـ جـبـمـ زـارـ نقطـهـ دـوـ كـوبـ رـمـلـ اـورـ سـمـ اـكـرـ آـهـ مـنـ العـشـقـ وـحـالـةـ اـحرـقـ قـلـبـ بـحـرـ اـرـانـهـ	تـالـهـ أـيـلـهـ اوـلـدـیـ بـونـ هـجـوـنـالـ خـانـهـ آـنـشـدـهـ دـوـشـرـ بـاـكـهـ فـالـ بـذـلـ اوـلـهـ مـالـهـ يـغـمـاـيـ عـشـقـ مـولـوـسـيـكـ طـوـرـمـهـ سـيـاعـ اـيـدـهـ كـورـ هـرـكـشـيـ جـانـاـيـهـ اوـلـورـمـشـتـرـيـ جـانـ اوـتـيـ اوـتـلـاـيـهـ مـنـ كـاوـوـخـ دـيـدـهـ دـهـتـمـ دـلـدـهـ اـمـ (ـعـزـمـيـاـ) آـهـ مـنـ العـشـقـ وـحـالـةـ اـحرـقـ قـلـبـ بـحـرـ اـرـانـهـ
--	--

d) Ali Enver, *Semahane-i edeb*, İstanbul, 1309/1891—92, p. 166—167.⁶⁶

IV. Conclusion

Que pouvons nous dire de précis d'après ces renseignements?

Tout d'abord que notre poète s'appelait Mustafa, et qu'il était originaire de Priština, sans que nous connaissions pour autant ni son origine véritable, ni celle de ses parents.

Il avait deux frères, Levhî et Nûhî,⁶⁷ plus âgés que lui, et qui étaient poètes également. Ayant quitté Priština à un moment indéterminé de sa vie, 'Azmî a vécu avec son frère Nûhî auprès du Şehzâde Sultan Mehmed (qui a vécu de 928/1522 à 950/1543), puis à Istanbul, et enfin dans l'entourage d'un personnage connu, nommé Mustafa Pacha (celui qui assiégea l'île de Malte en 1565—68). Par la suite, il est devenu derviche de l'ordre des mevlevis. Il a écrit des vers en turc dont nous avons quelques spécimens, ainsi qu'un *terğî-bend*. Nous ignorons la date et le lieu de sa mort.

⁶⁶ Il s'agit ici, comme on le sait, de l'édition abrégée de la *Tezkire d'Esrâr Dede*.

⁶⁷ On trouve, ici et là, un certain nombre de notes sur ces deux poètes. Nous comptons les publier prochainement.

On voit d'après ces quelques lignes que le poète 'Azmî Dede se rattache à cette longue liste des lettrés locaux (dont on ignore d'ailleurs la plupart du temps l'origine) qui, attirés par la capitale, quittent leur région pour s'établir (momentanément ou définitivement), dans les grands centres de l'Empire.

Sans aucun doute l'analyse comparée de plusieurs notices de ce genre, sur les poètes, les écrivains, les professeurs, ou les derviches d'un ordre donné, nous permettra de mieux comprendre certains phénomènes de la vie culturelle à cette époque.

<p>ادلودعند دیشدز کیانخ دولت و نایمه له اولای طاردنی صطفی عروق مشطه سو جم او بیچن باشته تاریخ اولور وغیر مشطه سو جم او بیچن مستقل تاریخ اولور آما عرشیپن ذکرین کا ستادی در مصلحه پاشا کاک بلکبکی اولدوغنه تاریخ دیشدز</p>	<p>تاریخ بلکچک کیانی صافی و برووار و مر مندا شمال مدنه روما کاک میوریان ۵</p>
<p>رسمان چاچی زاده نشانی اولدوغنه دیشدز تاریخ که اصحاب صفا مح لعله کاهی اهل کوه بر تاریخ اولدی چونکه آنها قی میله سلامه - اور شره و قانونی جام حاکم کادره نشاف اولدوغنه اذات پاکله بر قایق عالمه استانبول فاضی بر حرم معما خاده ده دانشند ایکن مطمع نا استانبول لام شهید اولدی تائی و خلصی کدو بی تاریده اولدی ملح زن کچیکدیک کلاری ذاند کده نهان - آنکه اولدیسته یولسورد کن بالظیر کاره ع - در شی شیره ویدر تابتا دانشند ایدی حاکم هولوی و دیگور موره شهر ایکن کاه بزند کاه بزند اولور خوش به اداره ماکلدر مطلع</p>	<p>۱۰. ماروسه. عمرت.</p>
<p>ست عقدکار دوشلور مزیوکله ساقا تماکن رفع المیکه و شدکجه افتاب کلوچه او دیدم که ازک صون سوریم یوریم یوریم اکل امترک اکل ای خواجه دناد قنی ۱۵</p>	<p>وله دیدم که ازک صون سوریم یوریم یوریم وله سیم و زده ایلد برجوب رعنادو قنی</p>
<p>زی صطفی نام سوریم قادن دیکله سروف بر سر ویم لذام نزی مولای بر شننده دنوجی و لوچی شنید ایدی که ایکسی بله ملرین مسطور ایشندر نوچی یوان کابنی ووشکردی ایلای شهزاد. سلطان محمد مر حرم مخفی سایه سخاغه چند قن خوچی پیش اکتاب و هر میکات مطلع اولدی چونکه شهزاده کاک کلی زواله ایودی اولدی استانبول هدایتیزی نکان ول وقت چویم سی آن ویران آکشن سیاه چامه واشدن سیاه و قناف کو املعنه خسوزه بختی اویش ماه دو هشتہ با خود سی املاونه بلعد لینه نهضه یاخون کچیله آچلش کل پیش ناشکنه کزنهه ایله خلات ایچیوان یاخونه شیار چند شمع فروزان یاسیاه قن بچند نیم در خانه کنیشی قلچی کیی بالکورستکه باف ساد طبیعت کی طاییر ایدی که ایزه نهضه ایکن و کلاریلی یاد دیلم بلوکریا زدیل بعد دناغ جانته بوی ایش و اصل اولدی ۲۵</p>	<p>مارس. عمرت.</p>

فتح اپنے تھاں اپنے سیلے قاعاتِ ایلوہی کریں گا مل و رازت نکلے خاتم صدر و زینت
سماں کا اپنے اپنے بیویہ سینتھے و سلاہ مدد صیف انہوں نے فرید خلقت پر
طلبلہ بالبطل العظیم اختر جو وین خالد ابن ولید دینا قہڈاں کلکم لٹکا
شئیں ہماں منافق شہرت بچلے نک مائیں تھیں اور اپنے خلقت کا پارچہ
زندگی میں ہمیں شفقتون قائم رہا تو اپنے ہمیں اپنے کیفیت کی تکانیں بذلیں
بیداری پر کچھ بے طسل مدد ہے یا تاریخ شاور عکس ناک مکیں بذلیں
غیر عالمیہ طبقاً الفعل و مرادی سیلے بخون کشتہ قمع گھریہ رکان اعلیٰ کریں کیا
سلطانیہ جنم اپنے نکلکر بائی دوڑ جسم بحدود تیسرا پر بکھر بکھر باطن
ہونے زیر علوتیہ لئے قریبی نظر خود رہ ستم غار تبرہ سکوبی ناپوش
وارواح شہداء احباب پونک در عدیلہ حیات تازہ بولیجاہ مان ہاشم خود
خوب شاق اپنے کام کی بیداری دادن ایلوہیوں پر وائے نک شہدن یا کلکلہ رہ دادا
ایلوہیہ اولشاہا میں کیا معاں اکنک ایاضن کیکھنا اکھنک پروبالیں بالی انتہ
پر کر
سر کر
جذبیکوں سفاران فلمبیں یور عمر تاز کو زور کو تکہ خوفزدہ کو شہد چشمہ دہ دوڑان
تلکویہ کرہے ہناز اکارہ اشلیوب کر کلہ اور غلیں کڑا لامر بخاک بخیہ جھوڑ
دوڑ دوڑ دوست شیشہ رخی، جیس سلہ اسدر تھہ ہوئی اولویتہ تلدن جاہد
اکا ایسہ عجھن نیویو دوڑ کو کلہ در سر کوڈ ایندر سامنے خود اپنے خاہ جوست
لار شارز دیا ایلوہی بخوتیج ریکنڈن کو کو کو دو بیار غنیہ کلکنی اوزک الہا چلن
کو ریستکہ لودرم اولوہی لفند لیو بیکا لفتدن شمہ طوبی آش صنادلہ
بچوچ دھم اولوہ پنجہ نہ نشافی یا تن بھر کا حد ترا اول کو زندگی نثار الوہیہ
پوروا حسانیہ تیجہ خدا کنک شین دوز ایلوہ شاہ کر لوندی دلوہ لکھ کشام کا نہ
مانیں سی بونکہ رہا شناج اولوہیوں ہر یا اعلیٰ شان در بی اعلیٰ فلکو زور فریک
و امکنہ تقدیشناہی و زرمہ زارہ کرک نوازندہ کو پس پاسی دیغوری ایجھہ
انکوک سیلہ دوشن اس تراحت و ماقت اونک تل جائیں در حملت ایلوہی شراء

رسول نبی دلندز نکار استند اماع اور خشته ادون کیکے تاکچی لیڈی او الامات ولد لبر کیستن کی کوشکله دا فریزه ای حمور قیده لارا ایڈر کیتھور	دا غلبہ تک دریسم چیز ای اور خشته پر تو قیندن اولادی دشت داع اور خشته ناقیات یہ بھشو ہو گا عن یعنی نہ سست تکنیک زیلکس سرور اعن نہ سست
زی ثانی مکالمہ جیلزدہ سن کیا ہے یہی والوں غرفہ تک دریا نہیں خلو و خصلہ المشہور طریقہ کمال الیہ مقبول ہو ہو ایسا بیرونیہ الیف کالدین بہرولہ عربت خواہا طبقی شہر دار کریم لیبان اویں ایاصافی پیر احمد چلی کے عاقبت دیار بنداد دفتر داریا لولشی و قابو دفتر المفت اسداد اہل اسکل پلشی ایک عورت نہیں طلاقی در نام پر محکم جعلی جامع فضایل ضری و شمائل کسیو ری باہی مردم شاندیقیاتیت و ارتقا سماج علییہ محیت مشاہد اور اذکون افضل انسان و امائل علیک امداد تحصیل و ادار و تکلیف مارنا نہ دوب تہذیب نفس نالہتہ و ترتیب فضایل الائمه ادوب و الحضور زین طریقہ نہایتہ لر شوریہ جامع علم دیقق و حلی ملود العہود والدین علی چلی امنیتک اعاد سندن ملائم اور علی طریق دزمسته غلام اولیا کی وقتیچے یہی افضلیتہ حرس سندن معمور لور کا تختیح طلاقی در شرمنی مشغول و راثیار دھی ملاری اولوبنیع اوقاتیکی کے افادہ و امدادن زادہ جول الشارتیہ میں بدلہ خداوند اخداوند ائمہ العارفین نام کتابی کی و پیچہ سادا شروع اور حد البلاعیہ لار و شمار خلیم و عشق ایشہ مسٹہ داشتند کی برادر دنیہ زند افی اللہ	رسول نبی دلندز نکار استند اماع اور خشته شفقول و راثیار دھی ملاری اولوبنیع اوقاتیکی کے افادہ و امدادن زادہ جول الشارتیہ میں بدلہ خداوند اخداوند ائمہ العارفین نام کتابی کی و پیچہ سادا شروع اور حد البلاعیہ لار و شمار خلیم و عشق ایشہ مسٹہ داشتند کی برادر دنیہ زند افی اللہ
لر و اسپیکان تیرک اولی خاطر شان کلم و شذر ایمہ اکانان فیصلہ ایضا کوئی یعنی کہ ہر یعنی جانہ دکچکس لنسے عجیب دیدہ دن ویسندن کنک رخسا ایار کوئی عش دیوں کلکلوں کوئی عصایی تلب عدویہ سنافہ تیرجناسی شیلہ کلود مک عینیا روج و لہ شوق غیری جنور اور دیوں کو	از لکھلہ سوریہ بی کوون سلکچ مع خیالی ای بجه بکرو و جو کچ طواری اور غریبی صادر سوسیس لر کچ برصف شکن در در ک ایا لرسو کچ تمہارا لی شیشہ جرچی لر کچ در جسٹ ایم جر سلسلہ منجمیہ

کدا من سلطنته و صلاته حتم دکل ریس	لدار باد شاه او مرنی اکت و قی مانی خ
ساده رسایی هاشم ساید رطینه و پیره او را تو بوده روی گری بود	سخوندزه ایزین اولا سهر شهه دندر طینه عله سوکل تکر که هر و لفایه و مولیه اولیه زرده
سخوندزه ایزین اولا سهر شهه دندر طینه عله سوکل تکر که هر و لفایه و مولیه اولیه زرده	ولایته ه تمام او اول مکلهه توطنی او رام تبیش رش باز طبعی هر آی بنا و میلکه در و بیرونی
سخوندزه ایزین اولا سهر شهه دندر طینه عله سوکل تکر که هر و لفایه و مولیه اولیه زرده	هزرو خوش خونم که ای خاله اللہ را شهان کشان بطبعی که هر ازندزه رک خوار اوله نی داشت
سخوندزه ایزین اولا سهر شهه دندر طینه عله سوکل تکر که هر و لفایه و مولیه اولیه زرده	سخوندزه ایزین اولا سهر شهه دندر طینه عله سوکل تکر که هر و لفایه و مولیه اولیه زرده
شکر دار شکر طفره و نکره ساقیا	شکر دار شکر دار شکر طفره و نکره ساقیا
دیدم که الک معون سورن بیزی بدم	اوی خجیده هن کلر دیزی اویکوری
دیدم که الک معون سورن بیزی بدم	ز لیقده کلکنی خوار کری جانانک
ما ی خصیه ای روح دوچینا برادر که هر بید جبله سانک و جبله محارمه شنه محل و مقام	ما ی خصیه ای روح دوچینا برادر که هر بید جبله سانک و جبله محارمه شنه محل و مقام
پر شنی فر و خود بزیده سلیمانی خام غلایش شده قد و سر ملا ذکر سخای خیمه بی بیزی که با و خونی خ	پر شنی فر و خود بزیده سلیمانی خام غلایش شده قد و سر ملا ذکر سخای خیمه بی بیزی که با و خونی خ
کامنی اوی سخیده زانی هنر خجیده و بجه عازم نارکلنو او رکهه که رکان شنی که کل سب این	کامنی اوی سخیده زانی هنر خجیده و بجه عازم نارکلنو او رکهه که رکان شنی که کل سب این
دی نارکار دنال او رکی بزین رخنکا اویسیر فغور خهد و دلیله کلوب و فتم خذام	دی نارکار دنال او رکی بزین رخنکا اویسیر فغور خهد و دلیله کلوب و فتم خذام
سده سده احتر اکم خشیده رکهه و بجه جانشی بی اس سهولت و دلیله غلکی عالم و دلیله	سده سده احتر اکم خشیده رکهه و بجه جانشی بی اس سهولت و دلیله غلکی عالم و دلیله
و فیروزه ای ایزیب تعا خادیه سله قناعی ارم ایزین عالم امارت بینن عالم و زارت	و فیروزه ای ایزیب تعا خادیه سله قناعی ارم ایزین عالم امارت بینن عالم و زارت
مصلطفی بانشای ایزندیباری ای ایزندیسنه باک قلخوا دشت ایاهدن ای ایزندی	مصلطفی بانشای ایزندیباری ای ایزندیسنه باک قلخوا دشت ایاهدن ای ایزندی
داول حائله حاشر غزه و حلمه عزی نظیم ایزوب جانی بی کرستیم بیزی	داول حائله حاشر غزه و حلمه عزی نظیم ایزوب جانی بی کرستیم بیزی
اسماری جذ اخالی خنم شاهد ایاری و ملائمه دیم اویلشدزه بیش اندک	اسماری جذ اخالی خنم شاهد ایاری و ملائمه دیم اویلشدزه بیش اندک
دیکر سینه کی نو هله داعن لیس	اما قات سینه بیچن خراخی بیکن
ای مهشور قرددلداری ایزیر سک بصیر	خاک رز املکه نسر و بیاغن لیس
ارابیم قم و دیوان و اصحاب هروی ای ایزده معروف و مشهور	ارابیم قم و دیوان و اصحاب هروی ای ایزده معروف و مشهور
و غایت دیانت و ررت و نهایت خوات و دکل زنکه میتوی جهود اولان و فرق دار	و غایت دیانت و ررت و نهایت خوات و دکل زنکه میتوی جهود اولان و فرق دار
بر احمد حلی نک فرند مساد مکندر نامنای و ایم سایری بیچه ده رحاوی	بر احمد حلی نک فرند مساد مکندر نامنای و ایم سایری بیچه ده رحاوی
قظری و کبی و صحیح حالا و خصائی و بیهی و فرعلم و خضیلت و صفائی هن	قظری و کبی و صحیح حالا و خصائی و بیهی و فرعلم و خضیلت و صفائی هن
طبعی ایله ایانه و صفائی بیهی و حمایت بیهی و معارف و خصائی غیر عذر داده	طبعی ایله ایانه و صفائی بیهی و حمایت بیهی و معارف و خصائی غیر عذر داده
ایله پرسته کچیه سینی خواه زواهر معابر قله مللو و مشکون و لخود ایوانه قنای	ایله پرسته کچیه سینی خواه زواهر معابر قله مللو و مشکون و لخود ایوانه قنای
در در خوز لطایع حلایل خصائی خونه در و نزهه مکنونه و خونم والکرد و خونم ایهان	در در خوز لطایع حلایل خصائی خونه در و نزهه مکنونه و خونم والکرد و خونم ایهان
خیز خاصی و مکله مغارف و خالانه شاکر دیر ایختیا ایم ایل سد صاریک عالم ای	خیز خاصی و مکله مغارف و خالانه شاکر دیر ایختیا ایم ایل سد صاریک عالم ای

امور شیخ و قانون جامع حاتم کردیه
 نشانی اول ره ذات پاکله بوفایق عالمین
 بواسع اشعار نیجیده طبیع پوآقتدار زندگانه
 قیام آیتمرسن بندن بیکاماطک و مکم غایت
 خدا بونظمی صور مرتع قیامت و قیسی سلطان
 لئوسن سلسنستد و صلتهم حرکت دکلی و سر
 که آلو یاد شاه او لغه هفت یوقی سلطان
 عشق ساخته زیبا سعی کلش سبایله بو طریقیه
 و ببر تیره او زرده او رکبیه دیره رویت نهین وجود
 منسعود سله بدنیه او لان شهر تیره دزده طریق عالم
 خدمت آیند که چکن، فرغت آینه بمه لوچی و شش
 موره و لایند مقامه و اویں ملکت توکن و آرام
 آیتمش ره شعباد طبعی محکمی بالغه مصلیع
 و بو طریقیله تن رونوشت خرم کلامیع چنانه آتشی دن
 بو شعر آنکه ۴ مست عشقانه دوشنکه دمریوکن دینا
 خاکدین رفع ایاسان دوش بجهه فتادک نوک
 دیدم کیم الک صون سورهین یوز و میه و فم
 او لغچه دهن کلرده دیره او بکه ویرم
 بنه کوچیمه دیک کلرده فرز لکوه چنانه
 آنک اوسستیه یوک سور دک بزرگ قدرن که کوکن غرف
 ناجی مصطفی در لکوچی و نوحی بادر لعنتیه و بکمله
 وجود محارف سرشته محل و مقامه آن هفتم قصبه
 برشته و دن رمحه و شفرله سلطان مجده ایشان

کشیده قدر و سرمهد اولیعه سنجاغه حقه دهن نوچی
 ریئیسی اکتباپه و غرچه مطہن کاتبی او لشیده او ر
 شعر بارجخته وجوده عازم دارالخلوده او لد قدر کند
 از کان دیلکی کامل بیهوده دیل روضاوه و مثلا او ر
 خون پویشان روز کاره او لشیده خوب دفعه در
 دولتیه کلوبه دفتر خدمت سده سرت احترازه کشیده
 بعد دماغه جانه روی انسی و غریت و دل بی غشنه عالم
 ذر سرین نوی در فرغت دیلشیده تفاصیل خیر سلامه
 فنایت دید و مجب کنن عالم آمادته ندیش خانه دزگردش
 مسکنی باشنا سفیده ای سایسته تا ب آفتای جعله
 آیامون استریخت دیلشیده او لک حائله خاب
 رب تکریده تسلیم ایلاره بیکه شعادری خذان
 خاکصه هیم و شاهزاده ای ای خسین و ملائحته و سیم
 او لشیده بی اشعار ایانک تفتار فدندزه
 دیگر سیمه ده خنوقله دانغیق سن
 تاقیامت ینه ب عشق چرا عن یقه سن
 ای مصور قد دلکل ری بید سلت تصویه
 خاک دین ایله که سرو بدآفرینه سن
 عزیز کنار خاک ای باب قلم و دیوانه و ایحامت
 مرقت و احسانه ای ای سنت معرفه و مخهوره و غذا
 دیانت و روت و زهایت سخاوه و مکونه ایله مقوی
 چمهوره او زدن دفتوده پیاوی همچلابی ذکر فذ
 سعادتمند یهود نام نامی و آسم سامیلوی بی محبت در

ذرہ سے عشق کی کبھی قلے اُٹ
 موسیٰ صفت اُن ایڈر در بدر
 ایں دخراو اسے مشال جیوال
 خاکِ صالحِ ادب ایلیہ زیر زبر
 بندل کر دیدیلہ ملکیں عیان
 بکھ کا باقی باصہ و پر جان رسم
 عشقی نہ حکم بلهیہ کیفتن
 اکھڑے مرتبہ عشقی خ
 عشق از این دلکشی این دخی
 کیرسے سندور دہ با ف بالا ہے

اه من العشق و حمالات
 احمر قلبين بجز راشة
 درایمه دل داشته لا جدوده
 شاهجهان اول حق ایشیه
 حاصلن با داد داده ایچو کرو
 ایشیه زاغ عشق کس نیزد
 کل خدا یکن کل خن ایدر سکانک
 طلاق شتره ای خلکه دیگه هر ده
 صدیر پنه خاک تقدیه باشتبه
 آه من العشق و حمالات

امریق تنبیه بحرا را نه
 جان مسرا و پانچو سرور کرک
 سند کشیک تولا خی خواه کن
 پینه امک جگک است از در کرک
 سرمه ایلنه عمان سرمه کرک
 پیش عشقیده پر آزر کرک
 آه من العشق و حلا نه
 امریق تنبیه بحرا را نه

三

1508

Fac-similé. Esrār Dede, ms. de Vienne

مرات و ذات طبع عالی بین بارجع مخفف نوسرای خسند ائمه و بحدوه کاه
الذار ضمیر است پهان سپاهیه او لووب اکچه اثار پر اشاره از رازی شیره
پاف خود بین دسته تسبیب او ملشده لکن جراای سخن ران اخوان خلاصه
نم که در کار اسحاق اند تطبیه و ایجاد پر نکالتی ناالسلیمه که کشیده باشان
پارانه اور داد صحیح در سایه باقیه در جهاد شهید و تقدیر او ملشده و دش
عبد الرحمن چلبی و عمارتی چلبی نام ایکی عدو محبوبه درخت امالله
و زندباره باخ سدن و سالاری بار لووب ایکی دخی کند و زندن مقدم
استقال عالم عقبی پیدر دید و اتفاقاً عبد الرحمن ائمه از ازواج علم
و اصناف فتنه زد شر شمار اربابیه معلم و عمارت چلبی چندیه
زاده الد صدقه منصفت بر ذات صاحب الکلشیف را اکله امه او لووب
اماکن ذات الد ولایه پیشنهاد حلال حدائق احوال و اطواری منعقد نهاد
و عمارتی را ایکی پیکیوند تاریخنده استقال پیدر دید و داد ائمه پیدر
مشهد از شریفین انتباش پیدر و قدری تاریخ چشت شریفین را شنون
حال عارف این پیدا و پیده ارامهم گفت ائمه هم رقد و زین حرم
و زین چشت چلبی اید بکار ائمه هی حضرتی دخی پیکیوند و لطف سکت
مناسی و بیع الآخرت بکری سکنی بنی هاشمیه که انتقال عالم بقا
پیدر دید و داد ائمه پیدا و پیکیوند پیدا و پیکیوند پیدا و پیکیوند ایش
پیدا و پیدا و پیدا و پیدا و پیدا و پیدا و پیدا و پیدا و پیدا و پیدا و پیدا
و پیدا و پیدا و پیدا و پیدا و پیدا و پیدا و پیدا و پیدا و پیدا و پیدا و پیدا

پندل اولی خالی بخواه عشق
هر کشیه رکدی آلسی عشق
هدیه کشیده در درد صداع ایده کسر
چاله چون نداخ غنه نا عشق
هر کشی چاندیده اولد رسشتری
صلدک دار دید کاران عشق
چون از حق اوتیپه می کار در خ
چنانه دیده نم شد فایده دار عشق
و دیده ده غم دلم عزم میا
پاکدی من شد فایده دار عشق

آه من العشق و حالات
اعشق ندی سکر اسات

و دیس نس خدمی سلیمانیک مدارد بخانه سندو سکن اراده بگندی وجوده
خیفه اینین ایکی کیف در مرد ستدن ایدی و دیرس آنند که سنده خیزیده
تفصیلی پیشتر ساره خلده و غیره رویت ایده مذکور پیشیت مزیده کند

بیت

پیغمبر اسلام اور فیضی تبلیغ از اکنکھی مجدد اولیه و خلق پر ایمان
فیضی ایمان

محییین «اسید ایوب پیکیوند» سابق المتعقبه حضرت چلبی حاجی شارف
امتنده جناب خلافت پایه بیکن کاشتی خیانی بیکن شیعی و کاشتیان
خلاصت ذلتی بیکن شعیده روزات شریفیه ای فیض مادر و رشت ابابا و اجداد
پیغمبر عزیزان عظیل و نقیبه و جزیه علام و دشیه و لذتیه او لووب
ماجدلی و دنی تنه که پیکیوند ایلی طلاقه کاریخنده صبر و ایلان خلاقه
تصدیر او شوپ قرق سندیه بالغ دار و ده مشجعه دکرات بایرو
و انتشار خاکه طا به ره لری حدادی کسیر و دار و دیار و ایلان صفا و کعبه بیته
حیدر قی اسرار اغوار لری خادکار دشوب خصوص افسون تقطیع دزدیده

و حضرت عزیزگل حسنور حسنور را زنده نشنا پنجه او لوب بی مجاہا افوار داده
وازده حذشندری و مستقیمی انوار تربیه و حسندری او لوب پیشی محصله
شهر اشاده مسلم شهرا زمانه ای او لوب پرورد و درویش فوشی اعلیه مسلک
نظمده حبیبا او لوب حقی اکثر اینکلیک دیده اندلیک برجستگی داده کوچک شد
بیکه اللش حدود نده شام صبحت و کجا مده و همراه حست رساب الام
او لشکر در بی غزل و شاعر مصدره دیده از ملاغت ععنی اندرید

غزال

اکر خست بولو سه عاشقک آه پیر اوزنی	پیزمل بولبله قلمز بیز نشیخ افرز
او هاردم سوزنی تو بله چاک رسیده مر دلیل	در بیان امیدر کجی تخدنی نیز دلدوست
هزوزر او لکه بولکلک ازک روحی کوادری صور نز	بیز پرمل ساقی ایلز باده خرام دیز
دو اوق جونه غمزی عاشقدنی زاره سبزه	چکچونه غمزی عاشقدنی زاره سبزه

و بوبین غرایی حماززاده و بودنیک بیجانه فیض فتو حراقند حلاقه سن
همت جند بسیحی او لوسینز اظهار و صفا کی عیشی و خوش بزم حیقیقی
او لوسین خخانه ازرت دومنه استھاضه بیور و قلد بی اشتکار اینشد در

بیت

فداه خوش باوسه دل عیشی کنه لارسا بدر بزم بجزه اکا جام صفارت حبوب حنیخ داد	ملشدر
دوریش عزیزی نام ناسیله کی مصطفی او لوب پرشنده قصبه سندنی سرد زده	
والمحی وند حرمات سوارکت باز در لوری بر زمان در دو لشده بعینی کنیت	
حذشندره سخنام او لوب پیشتر ب عالیکنده اثمار فنا او لعنه اخراج الام ترک	
غه ایل دھور رو دا شه معلوم بده و هصر فیون و سه در و سبای کلاهه ساده	
و اشتکاره مولو بیده چار بائش نشایی او لیکه اعزالت و حسنور او لشکر داد	
حسن چینی در که شهزاده سلطانه محمد سنجاقه چقدنه بیراده فدو حرس	
الکتابی و غری مطیعه کابنی او لشکر داده جسته و چو دعا زم دار گند	
او لقدنه مزبور اهنا بیوله طهوب دغزو د خدام سده مسدوده احضر ام چشمی	

جذب و مزد و میشند و مزد و مکت	پنجه دار و غلبه کارک	بعد و مانع خانه چوکی اشن و موقت نیشند و تقدیم این قدر میشند
منه کلکت شده بی خراکت	مشتی خود را بر میگذرانند	ایله زی جوک سه شتر و ایله اسقی میخ بیش نیفراست ایله حاده کاش فرند
پیشان کلکت جملکت از خود را کلت	آتفتی نفسی پایه در مرگ شنید	بر دریج منه خود را باشد و دسترس او دلم
سرخوار الاده خفته سرخراکت	ایمده بیتی ماسه ای راه نیست	سر صحیح بند
پنجه دار و غلبه کارک پنجه دار و کارک	نیزه دار و غلبه کارک پنجه دار و کارک	
اویتی علتشی و حداقت		اویتی علتشی و حداقت
بنزا دری خالک دینی ای علتشی	سوکتی دکمی ای علتشی	اویتی علتشی و حداقت
چالات جرقی علتشی خنکی ای علتشی	چالات جرقی علتشی خنکی ای علتشی	اویتی علتشی و حداقت
منه کلکت ای ایلر و شتری	منه کلکت ای ایلر و شتری	
چون خلک شنیده ای خود و خ	چالات دینی ای خود و خ	
پاکی میشی شو قلا سو ای علتشی	چوکه دینه داده ایم خلا	
اویتی علتشی و حداقت		اویتی علتشی و حداقت
اویتی علتشی و حداقت	اویتی علتشی و حداقت	اویتی علتشی و حداقت
دو داشیں علکی سلاینک خلوکی ای ایلر ای ایلر ای ایلر	چیفت ایلکی و خوشی دیزی ایلکی و خوشی دیزی	اویتی علتشی و حداقت
چیفت ایلکی و خوشی دیزی ایلکی و خوشی دیزی ایلکی و خوشی دیزی	چیفت ایلکی و خوشی دیزی ایلکی و خوشی دیزی	اویتی علتشی و حداقت
اویتی علتشی و حداقت	اویتی علتشی و حداقت	اویتی علتشی و حداقت
اویتی علتشی و حداقت		اویتی علتشی و حداقت
چیوره سار و دن قلکی خلکی خلکی خلکی	چیوره سار و دن قلکی خلکی خلکی خلکی	اویتی علتشی و حداقت
وون الکی	وون الکی	اویتی علتشی و حداقت
خرسیو ایسیا بدیر کلکی دن کلکی دن کلکی	ایلیلیه دن کلکی دن کلکی دن کلکی	
چیسبندن دن کلکی دن کلکی دن کلکی دن کلکی	طوفت شتر دن کلکی دن کلکی دن کلکی	
دا آنک دن کلکی دن کلکی دن کلکی دن کلکی	سوون بیش دن کلکی دن کلکی دن کلکی	
قرن و دن کلکی دن کلکی دن کلکی دن کلکی	اویتی علتشی و حداقت	
و دن کلکی دن کلکی دن کلکی دن کلکی	اویتی علتشی و حداقت	

بوجول

'AZMI DEDE DE PRIŠTINA, POÈTE DU XVI-ÈME SIÈCLE

Résumé

Le sujet de cet article est un poète, peu connu: Azmi Dede de Priština, qui vivait et écrivait à l'époque ottomane. Cet article ne représente qu'un seul dans une série d'articles concernant les auteurs musulmans de nos régions qui écrivaient en langues orientales. Chaque article, comme d'ailleur celui-ci, se composera de quatre partie: I Introduction, II Etat de la question, III Sources, IV Conclusion.

Dans la partie II on a présenté les textes complets sur ce poète, tirés de l'oeuvre GOD de J. von Hammer-Purgstall, de l'oeuvre *Türk şairleri* de S. N. Ergun, ainsi que de l'article *Književnici sa Kosova koji su pisali na orijentalnim jezicima* de Hasan Kaleši.

Dans la partie Sources nous avons donné les imprimés en turc tirés des tezkires d'Aşik Çelebi, de Kinali Zade, d'Esrar Dede et d'Ali Enver. Nous les avons collationés avec les passages correspondant dans les éditions de G. M. Meredith-Owens, 'Aşik Çelebi, *Meşa'ir üş-su'arā or tezkere of 'Aşik Çelebi*, edited in facsimile from the manuscript Or 6434 in the British Museum, London, Luzac, 1971, p. 173b—174b; avec les passages correspondant dans les manuscrits de la BN de Paris, Shefer, *Suppl. turc 1145*, f° 161v, et *Suppl. turc 1167*, f° 286v—287r; ainsi que dans celui d'Esrar Dede, ÖN, Codex Vindobonensis Palatinus MXT 32/Flügel, 1257, f° 118v—119v, et de BN de Paris, *Suppl. turc 1090*, f° 104r—105r. Toutes les variantes dans les textes sont signalées dans les notes et les fac-similés sont joints à la fin de l'article.

La Conclusion est composée d'après les renseignements qu'on a trouvé dans les textes et sources ci-joints. Nous avons dis tout d'abord que notre poète s'appelait Mustafa et qu'il était originaire de Priština. Le poète Azmi Dede se rattache à cette liste des lettrés locaux qui, attirés par la capitale, quittent leur région pour s'établir (momentanément ou définitivement) dans les grands centres de l'Empire. Il a été derviche de l'ordre des mevlevi. Il a écrit des vers en turc dont nous avons quelques spécimens, ainsi qu'un *terğī-bend*. Nous ignorons cependant la date et le lieu de sa mort. Nul doute que l'analyse comparée de plusieurs auteurs de ce genre nous permettra de mieux comprendre certains phénomènes de la vie culturelle dans nos régions à l'époque de l'Empire Ottoman.

AZMI-DEDE IZ PRIŠTINE, Pjesnik iz 16. v.

Rezime

Predmet ovog rada je manje poznati pjesnik Azmi-Dede iz Prištine, koji je živio i stvarao u doba osmanskih Turaka. Ovaj

članak predstavlja, u stvari, početak jedne serije srodnih članaka o muslimanskim piscima iz naših krajeva koji su pisali na orijentalnim jezicima. Svaki od ovih članaka, kao i ovaj o Azmi-Dedeu, sastojao bi se iz četiri dijela: Uvod, Dosadašnja istraživanja, Izvori i Zaključak.

U II poglavlju su predstavljeni kompletni tekstovi o ovom pjesniku iz Hammerovog djela *GOD*, Ergunovog djela *Türk şairleri* i Kalešijevog članka *Književnici sa Kosova koji su pisali na orientalnim jezicima*.

U poglavlju *Izvori* dati su kompletni štampani tekstovi na turskom jeziku iz osmanskih tezkira Ašika Čelebija, Kinali Zadea, Esrar Dedea i Ali Envera. Ovi tekstovi su upoređeni sa odgovarajućim tekstovima u edicijama G. M. Meredith-Owens, *Āşık Çelebi, Meşa'ir üş-şu'arā or tezkere of 'Āşık Çelebi*, Edited in facsimile from the manuscript Or 6434 in the British Museum, London, Luzac, 1971, str. 173b—174b; sa tekstrom iz rukopisa u Bibliothèque Nationale de Paris, Shefer, *Suppl. turc 1145*, f° 161v, i *Suppl. turc 1167*, f° 286v—287r; sa tekstrom rukopisa Esrar Dedea koji se nalazi u Beću (ÖN, Codex Vindobonensis Palatinus MXT 32/Flügel, 1257), f° 118v—119v, i s rukopisom iz BN de Paris pod brojem *Suppl. turc 1090*, f° 104r—105r. Sve razlike u tekstovima su označene u fusnotama, a faksimili su dodati na kraju članka.

U *Zaključku* je dat rezime svega onoga što je rečeno u literaturi i izvorima o ovom pjesniku. Navodi se da je pjesniku bilo pravo ime Mustafa i da je bio rodom iz Prištine. Azmi-Dede spada u red onih pisaca koji, privučeni prijestonicom, napuštaju svoj kraj, na duže ili kraće vrijeme, da bi se nastanili u jednom od većih centara Carstva. Azmi Dede je bio derviš mevlevijskog reda. Pisao je stihove na turskom jeziku, od kojih nam je poznat jedan *terğī-bend*. Datum i mjesto njegove smrti nisu poznati.

Uporedna analiza ovakvih pisaca bez sumnje će omogućiti da se bolje shvate izvjesni fenomeni kulturnog života u našim krajevima u doba osmanske vlasti.